

ຫຼັກສົດ

ພລບອງກາຣີ່ອກີ່ອດ ທີ່ມີຕໍ່ອສນຣກກາພກາງກາຍ

ພິທັກໝໍ ທິພຍົວເຮີ¹

ນທຄດຢ່ອ

ກາຣີ້ຈັນນີ້ວັດຖຸປະສົງເພື່ອສຶກຂາເປີຍນເຫັນສມຽດກາພາກາຍຂອງກຸ່ມຄື່ອສຶກໂດກັນກຸ່ມໄນ້ຄື່ອສຶກໂດແລະເປີຍນເຫັນສມຽດກາພາກາຍກ່ອນຄື່ອສຶກໂດກັນຫລັງຄື່ອສຶກໂດ ກຸ່ມດ້ວຍຢ່າງເປັນນັກເຮັນອາຊະຫວ່າງ 12-13 ປີ ຂອງໄຮງເຮັນເທັນາລ 5 ອຳເກົມເມື່ອ ຈັງຫວັດປັດຕານີ້ ປີກາຣີ້ສຶກຂາ 2541 ຈຳນວນ 80 ດາວ ໂດຍແມ່ນກຸ່ມດ້ວຍຢ່າງອອກເປັນ 2 ກຸ່ມ ຄື່ອ ກຸ່ມຄື່ອສຶກໂດ ແລະ ກຸ່ມໄນ້ຄື່ອສຶກໂດ ກຸ່ມດ້ວຍຢ່າງໄດ້ນາໄດ້ວິທີສຸ່ນອ່າງຈ່າຍ ດໍາເນີນກາຮດລອງໂດຍໃຫ້ແນວແຜນກາຣີ້ແນມນີກຸ່ມກວນຄຸມ ນີ້ ກາຣີ້ວັດພຸດກ່ອນແລະຫລັງກາຮດຄອງ ເກົ່າວິທີໃຫ້ໃນກາຣີ້ເປັນແນວທດສອນສມຽດກາພາກາຍມາດສູານຮ່ວ່າງປະເທດ ສົດຕິທີ່ໃຫ້ໃນກາຣີ້ກະໜົນ ໄດ້ແກ່ ກ່າວແລ້ວ ສ່ວນເບີ່ງເບີນມາດຕະການ ແລະກາຮດສອນຄ່າທີ່ (t-test)

ພລກາຣີ້ພົບວ່າ

1. ນັກເຮັນໜ່າງໃໝ່ທີ່ໄມ້ຄື່ອສຶກໂດ ມີສມຽດກາພາກາຍໂດຍຮວມ ແລະສມຽດກາພັດ້ານຈົ່ງເຮົາ 50 ເມຕຣ, ພິນກະໂດດໄກລ, ແຮງບືບນີ້ອ້າ, ຂອແນ້ນຫ້ອຍດ້ວ, ແລະຈົ່ງເກີນຂອງເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ແລະນັກເຮັນໝາຍທີ່ໄມ້ຄື່ອສຶກໂດມີສມຽດກາພາກາຍໂດຍຮວມ ແລະສມຽດກາພັດ້ານຢືນກະໂດດໄກລ, ແຮງບືບນີ້ອ້າ, ລຸກ-ນັ້ນ, ດິ່ງຂ້ອ, ຈົ່ງເກີນຂອງແລະຈົ່ງຮະບະໄກລເພີ່ມສູງຂຶ້ນ
2. ນັກເຮັນໜ່າງທີ່ຄື່ອສຶກໂດມີສມຽດກາພັດ້ານແຮງບືບນີ້ອ້າ, ຂອແນ້ນຫ້ອຍດ້ວ, ຈົ່ງເກີນຂອງ ແລະຈົ່ງຮະບະໄກລດົດລົງ ແລະນັກເຮັນໝາຍທີ່ຄື່ອສຶກໂດມີສມຽດກາພັດ້ານຕຶ້ງຂ້ອ, ຈົ່ງເກີນຂອງ ລົດລົງ
3. ນັກເຮັນໜ່າງທີ່ໄມ້ຄື່ອສຶກໂດແລະນັກເຮັນໝາຍທີ່ໄມ້ຄື່ອສຶກໂດ ມີສມຽດກາພາກາຍໂດຍຮວມແລະສມຽດກາພັດ້ານຢືນກະໂດດໄກລ, ລຸກ-ນັ້ນ, ດິ່ງຂ້ອ, ຈົ່ງເກີນຂອງ ສູງກວ່ານັກເຮັນໝາຍທີ່ຄື່ອສຶກໂດ

¹ນັກສຶກຂາປະບົງຄູາໄກສາຫະພລສຶກຂາ ປີກາຣີ້ສຶກຂາ 2541 ມາກວິທາລ້ອຍສົງຂານຄວັນທີ່ ວິທາຍາເຫດປັດຕານີ້

Effects of Fasting (Saum) on Physical Fitness

Abstract

This research was intended to compare the physical fitness fasting students and non-fasting students before and after the fast. The subjects were 80 students who were 12-13 years old in 1998 from Tesaban 5 School, Amphoe Mueng, Changwat Pattani. They were randomly selected and divided into two groups: fasting and non-fasting groups, for the experiment with the Pretest-Posttest Control Group Design. The research instrument was the International Committee for the Standardization of Physical Fitness Test. The data was analysis statistically for arithmetic means, standard deviations, and t-test.

The findings were as follows:

1. The female non-fasting students' total physical fitness and that for 50 meter sprint, standing board jump, grip strength, flexed-arm hand, and shuttle run had increased, so had the total physical fitness and that for standing board jump, grip strength, sit-up, pull-up, shuttle run, and distance run of the male non-fasting students.
2. The female fasting students' physical fitness for grip strength, flexed-arm hand, shuttle run and distance run had decreased, so had that for pull up, and shuttle run of the male fasting students.
3. The female non-fasting students' total physical fitness and that for flexed-arm hand were higher than those of the female fasting students, while the male non-fasting students' total physical fitness and that for standing board jump, sit-up, pull-up and shuttle run were higher than those of the male non-fasting students.

บทนำ

สมรรถภาพทางกายเป็นพื้นฐานเบื้องต้นที่ทำให้มุขย์ประกอบการกิจในชีวิตประจำวันได้สำเร็จเป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเป็นสิ่งป้องกันดัวสำหรับบุคคลที่สำคัญยิ่ง (วิชัย วนดุรงค์วรรณ, 2539, 182) คณะกรรมการนานาชาติเพื่อจัดมาตรฐานการทดสอบความสมบูรณ์ทักษะด้านร่างกายได้จำแนกสมรรถภาพทางกายออกเป็น 7 ประเภท คือ ความเร็ว (speed) พลังกล้ามเนื้อ (muscle power) ความเข้มแข็งของกล้ามเนื้อ (muscle strength) ความอดทนของกล้ามเนื้อ (muscle endurance) ความคล่องตัว (agility) ความอ่อนตัว (flexibility) ความอดทนทั่วไป (general endurance) (ฤทธิพงษ์ ปรัมตถากร, 2537, 32-33)

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพทางกายคือปัจจัยภายในร่างกาย ได้แก่ อายุ เพศ สภาพจิตใจ และปัจจัยภายนอก ร่างกาย ภูมิอากาศ การพักผ่อน และสันทนาการ การฝึกซ้อมหรือการออกกำลังกาย อาหารและน้ำ (วิชัย วนดุรงค์วรรณ, 2539, 178)

ในรอบปีหนึ่ง ๆ มุสลิมที่บรรลุศาสนาภาวะทุกคน ไม่ว่า

ชายหรือหญิงต้องถือศีลอดเป็นเวลา 1 เดือน ในเดือนرمฎกุล เว้นแต่ผู้ป่วยหรือผู้อยู่ระหว่างการเดินทางสามารถขาดเชยในวันอื่นได้ การถือศีลอดนั้นเป็นการปฏิบัติตามหลักศาสนาอิสลามที่สำคัญ ซึ่งถือเป็นเดือนแห่งการอุดอาหาร น้ำ และหลีกห่างพฤติกรรมอันส่อเตี้ยไปสู่ความไม่สะอาด สนุกสนาน เฮฮาด้วย เช่นกัน โดยยังเด่นในช่วงกลางวัน ตั้งแต่ดวงอาทิตย์ขึ้นจนกระทั่งดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า (โนหัมมัด อับดุลรา赫ีด, ม.ป.ป., 18)

สำหรับเด็กมุสลิมนั้นสมควรได้รับการฝึกให้ถือศีลอดก่อนที่จะบรรลุศาสนาภาวะ แม้จะไม่อยู่ในกฎหมายกับก็ตาม เพื่อจะทำให้เด็ก ๆ เกิดความเคยชิน และเป็นการฝึกความอดทน อดกลั้น ทั้งทางร่างกายและจิตใจ (สายสัมพันธ์, 2524, 18-19) และประโยชน์ของการถือศีลอดที่มีต่อสุขภาพก็มี หลายประการ เช่น ป้องกันภัยให้เกิดก้อนน้ำ ป้องกันโรคเมลาโน โรคความดันโลหิต โรคกระเพาะอาหาร รวมทั้งสามารถทำลายเชื้อโรคได้ เพราะทำให้เซลล์ที่มีเชื้อโรคอยู่ตายไป และเกิดเซลล์ใหม่ที่แข็งแรงขึ้นมาแทนประกอบกับการถือศีลอดมีการ

งดสูบบุหรี่ ฉบับนี้โรคต่างๆ ที่เกิดจากการสูบบุหรี่ย่อมลดลง
ด้วย (ตามบรรจุน์ นากา, ๒๕๒๙, ๑๒๗)

จะเห็นได้ว่าการถือศีลอดมีประโยชน์ต่อสุขภาพ
หลายๆ ด้าน อย่างไรก็ตามการคงอาหารในตอนกลางวัน
และลดกิจกรรมที่สนุกเข้า อาจจะส่งผลให้สมรรถภาพทาง
กายลดลงได้ และจากการสังเกตพฤติกรรมของเด็กนักเรียน
ในช่วงเวลาปฏิบัติการถือศีลอด การละเล่นกิจกรรมต่างๆ
จะลดลง ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องทำการศึกษาวิจัย
ถึงผลของการถือศีลอดที่มีต่อสมรรถภาพทางกาย เพื่อจะได้
นำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติการถือศีลอด
และการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน รวมทั้งเพื่อส่งเสริม
สมรรถภาพทางกายของเด็กนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์

- เพื่อศึกษาลักษณะสมรรถภาพทางกายของนักเรียน
กลุ่มถือศีลอดและนักเรียนกลุ่มไม่ถือศีลอด
- เพื่อเปรียบเทียบลักษณะสมรรถภาพทางกายของ
นักเรียนก่อนถือศีลอดกับหลังถือศีลอด
- เพื่อเปรียบเทียบลักษณะสมรรถภาพทางกายของ
นักเรียนกลุ่มถือศีลอดกับนักเรียนกลุ่มไม่ถือศีลอด

ขอบเขตการวิจัย

- ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนอายุ
ระหว่าง ๑๒-๑๓ ปี ของโรงเรียนเทศบาล สังกัดอำเภอเมือง
จังหวัดปัตตานี จำนวน ๓๐๔ คน
- กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนอายุ
ระหว่าง ๑๒-๑๓ ปี ของโรงเรียนเทศบาล ๕ อ้ำเงาเมือง
จังหวัดปัตตานี จำนวน ๘๐ คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น²
๒ กลุ่ม ๆ ละ ๔๐ คน คือ กลุ่มถือศีลอดและกลุ่มไม่ถือศีลอด
(กลุ่มควบคุม)
- ตัวแปรในการศึกษาค้นคว้า
  - ตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะของการดำเนินชีวิต
ประจำวัน แบ่งเป็น ๒ ลักษณะ คือ การถือศีลอดและไม่ถือศีลอด
  - ตัวแปรตาม ได้แก่ ลักษณะสมรรถภาพ
ของร่างกาย

วิธีการศึกษา

๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบสมรรถภาพ

ทางกายมาตรฐานระหว่างประเทศ (The International Committee for the Standardization of Physical Fitness Tests) ซึ่งใช้ทดสอบกับบุคคล ชาย-หญิง อายุระหว่าง ๑๒-๑๓ ปี ซึ่งทดสอบเกี่ยวกับสมรรถภาพต่อไปนี้

- วิ่งเร็ว ๕๐ เมตร
- ยืนกระโดดไกล
- แรงบีบมือ
- ลุก-นั่ง ๓๐ วินาที
- ดึงข้อขา และงอแขนห้อยด้วยผ้า
- วิ่งเก็บของ
- นั่งอตัว
- วิ่งระยะไกล ชาย ๑๒ ปีขึ้นไป ระยะ ๑,๐๐๐ เมตร
และหญิงอายุ ๑๒ ปีขึ้นไป ระยะ ๘๐๐ เมตร

๒. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การทดสอบสมรรถภาพทางกายตามมาตรฐานได้
แบ่งการทดสอบเป็น ๒ วัน วันแรกทำการทดสอบสมรรถภาพ
ตามข้อ ๑), ๒) และ ๘) วันที่สองทำการทดสอบสมรรถภาพ
ตามข้อ ๓), ๔), ๕), ๖) และ ๗) โดยก่อนการทดสอบ
สมรรถภาพทางกาย ผู้วิจัยซึ่งเจงดุลปุระสังก์และวิธีการ
ทดสอบให้ผู้รับการทดสอบฟังจนเข้าใจ ความคุณและดำเนิน
การทดลองให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนตามวันเวลาที่กำหนด
โดยทดสอบครั้งแรกวันที่ ๑๘-๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๑ ครั้ง
ที่สองวันที่ ๑๙-๒๐ มกราคม ๒๕๔๒ เวลา ๐๘.๓๐-๑๑.๓๐ น.

๓. การจัดกระทำข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลได้ทำการตรวจให้
ครบถ้วน โดยนำผลการทดสอบที่ได้เปรียบเทียบกับตาราง
คะแนนมาตรฐาน

๔. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย(arithmetic mean)
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ค่าการ
ทดสอบที่แบบไม่เป็นอิสระ (t-test dependent group)
และค่าการทดสอบที่แบบเป็นอิสระ (t-test independent group)

ผลการวิจัย

๑. สมรรถภาพทางกายก่อนถือศีลอดและหลัง ถือศีลอด

๑.๑ สมรรถภาพทางกายของนักเรียนหญิงมีดังนี้

ฐานข้อมูล

ปีที่ 20 ฉบับที่ 3 ก.ย.-ธ.ค. 2542

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถภาพทางกาย และค่าการทดสอบที (t-test)
เพื่อเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกายระหว่างก่อนถือศีลอดกับหลังถือศีลอดของนักเรียนหญิง

รายการทดสอบ	หลังไม่ถือศีลอด				t	หลังถือศีลอด				
	ก่อนถือศีลอด		หลังถือศีลอด			ก่อนถือศีลอด		หลังถือศีลอด		
	X	S.D.	X	S.D.		X	S.D.	X	S.D.	
วิ่งเร็ว 50 เมตร	7.45	2.14	8.10	2.25	2.29*	6.30	2.64	7.15	1.73	
ยืนกระโดดไกล	2.50	2.37	4.45	2.80	4.18**	3.00	2.79	3.65	2.81	
แรงบีบมือ	2.70	3.69	3.25	3.65	3.24**	3.70	3.66	2.55	3.71	
ลูก-น้ำ	6.85	4.07	7.50	3.38	1.51	6.60	3.44	6.20	2.88	
งอแขนห้อยตัว	1.75	2.55	3.20	3.41	3.22**	2.05	2.67	1.15	1.42	
วิ่งเก็บของ	2.70	2.94	3.45	3.10	2.12*	3.70	2.36	1.90	2.36	
นั่งอตัว	5.90	3.63	5.85	3.94	-0.17	4.35	3.82	5.40	3.42	
วิ่งระยะไกล	3.00	2.13	3.55	2.19	1.53	3.30	2.49	2.25	2.61	
สมรรถภาพทางกายโดยรวม	4.11	1.43	4.92	1.52	4.69**	4.13	1.38	3.78	1.29	

** p<.01 (t=2.861) *p<.05 (t=2.093)

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่านักเรียนหญิงกลุ่มนี้ถือศีลอดมีสมรรถภาพทางกายโดยรวมก่อนถือศีลอด เฉลี่ย 4.11 และเพิ่มสูงขึ้นหลังถือศีลอดเฉลี่ย 4.92 เมื่อพิจารณาสมรรถภาพทางกายแต่ละสมรรถภาพพบว่า ทุกสมรรถภาพ (ยกเว้นนั่งอตัว) มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นหลังถือศีลอด ส่วนสมรรถภาพด้านนั่งอตัวมีค่าเฉลี่ยต่ำลงหลังถือศีลอด และนักเรียนหญิงกลุ่มนี้ถือศีลอดมีสมรรถภาพทางกายโดยรวม ก่อนถือศีลอดเฉลี่ย 4.13 และลดลงหลังถือศีลอดเฉลี่ย 3.78 เมื่อพิจารณาสมรรถภาพทางกายแต่ละสมรรถภาพพบว่า ทุกสมรรถภาพ (ยกเว้นวิ่งเร็ว 50 เมตร ยืนกระโดดไกลและนั่งอตัว) มีค่าเฉลี่ยต่ำลงหลังถือศีลอด ส่วนสมรรถภาพด้านวิ่งเร็ว 50 เมตร ยืนกระโดดไกลและนั่งอตัวมีค่าเฉลี่ยต่ำลงหลังถือศีลอด ส่วนสมรรถภาพด้านวิ่งเร็ว 50 เมตร ยืนกระโดดไกลและนั่งอตัวมีค่าเฉลี่ยต่ำลงหลังถือศีลอด

สำหรับการทดสอบความแตกต่างสมรรถภาพกาย ก่อนและหลังถือศีลอด พบว่า นักเรียนหญิงกลุ่มนี้ไม่ถือศีลอด

มีสมรรถภาพทางกายโดยรวมและสมรรถภาพด้านยืนกระโดดไกล แรงบีบมือ งอแขนห้อยตัว หลังถือศีลอดสูงกว่าก่อนถือศีลอดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสมรรถภาพด้านวิ่งเร็ว 50 เมตร วิ่งเก็บของ หลังถือศีลอดสูงกว่าก่อนถือศีลอดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสมรรถภาพด้านลูก-น้ำ นั่งอตัว และวิ่งระยะไกลพบว่า ก่อนถือศีลอดกับหลังถือศีลอดไม่แตกต่างกัน และนักเรียน หญิงกลุ่มนี้ถือศีลอดมีสมรรถภาพทางกายโดยรวม และสมรรถภาพด้านวิ่งเร็ว 50 เมตร ยืนกระโดดไกล ลูก-น้ำ นั่งอตัว ก่อนถือศีลอดและหลังถือศีลอดไม่แตกต่างกัน ส่วนสมรรถภาพด้านวิ่งเก็บของ วิ่งระยะไกล ก่อนถือศีลอดสูงกว่าหลังถือศีลอดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสมรรถภาพด้านแรงบีบมือ งอแขนห้อยตัว ก่อนถือศีลอดสูงกว่าหลังถือศีลอดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 สมรรถภาพทางกายของนักเรียนชาย มีดังนี้

**ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถภาพทางกาย และค่าการทดสอบที่ (t-test)
เพื่อเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกายระหว่างก่อนถือศีลอดกับหลังถือศีลอดของนักเรียนชาย**

รายการทดสอบ	ชายไม่ถือศีลอด				t	ชายถือศีลอด				t		
	ก่อนถือศีลอด		หลังถือศีลอด			ก่อนถือศีลอด		หลังถือศีลอด				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
วิ่งเร็ว 50 เมตร	8.85	1.72	8.65	2.16	-0.53	8.85	1.69	8.50	1.61	-1.32		
ยืนกระโดดไกล	6.05	3.03	7.10	2.95	3.46**	5.05	3.15	3.85	2.83	-1.93		
แรงบีบมือ	2.25	2.99	3.70	3.57	2.81*	3.65	3.54	3.80	3.64	0.31		
ลุก-นั่ง	9.10	1.17	9.45	1.00	2.10*	8.20	2.21	8.15	1.63	-0.13		
ดึงข้อ	2.65	3.08	3.40	3.19	2.88**	2.30	1.95	1.40	1.88	-5.60**		
วิ่งเก็บของ	3.00	3.34	4.65	3.00	2.93**	2.70	2.18	1.85	2.16	-2.60*		
นั่งงอตัว	7.20	3.64	7.65	3.39	0.76	5.90	3.97	6.50	4.22	0.74		
วิ่งระยะไกล	2.30	1.78	3.10	1.86	2.48*	4.70	3.69	3.80	3.47	-1.85		
สมรรถภาพทางกายโดยรวม	5.18	1.22	5.94	1.47	4.21**	5.17	1.21	4.81	1.18	-1.48		

** p<.01 (t=2.861) *p<.05 (t=2.093)

จากตารางที่ 2 นักเรียนชายกลุ่มนี้ถือศีลอดมีสมรรถภาพทางกายโดยรวมก่อนถือศีลอดเฉลี่ย 5.18 และเพิ่มสูงขึ้นหลังถือศีลอดเฉลี่ย 5.94 เมื่อพิจารณาสมรรถภาพทางกายแต่ละสมรรถภาพพบว่าทุกสมรรถภาพ (ยกเว้นวิ่งเร็ว 50 เมตร) มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นหลังถือศีลอด ส่วนสมรรถภาพด้านวิ่งเร็ว 50 เมตร มีค่าเฉลี่ยต่ำลงหลังถือศีลอด และนักเรียนชายกลุ่นถือศีลอดมีสมรรถภาพทางกายโดยรวมก่อนถือศีลอดเฉลี่ย 5.17 และลดลงหลังถือศีลอดเฉลี่ย 4.81 เมื่อพิจารณาสมรรถภาพทางกายแต่ละสมรรถภาพ พบว่าทุกสมรรถภาพ (ยกเว้นแรงบีบมือและนั่งงอตัว) มีค่าเฉลี่ยต่ำลงหลังถือศีลอด ส่วนสมรรถภาพด้านแรงบีบมือและนั่งงอตัวมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นหลังถือศีลอด

สำหรับการทดสอบความแตกต่างของสมรรถภาพทางกายก่อนและหลังถือศีลอดระหว่างกลุ่มนี้ถือศีลอดกับกลุ่มที่ไม่ถือศีลอดมีสมรรถภาพโดยรวมและสมรรถภาพด้านยืนกระโดดไกล ดึงข้อ วิ่งเก็บของ หลังถือศีลอดสูงกว่าก่อน

ถือศีลอดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสมรรถภาพด้านแรงบีบมือ ลุก-นั่ง วิ่งระยะไกล หลังถือศีลอดสูงกว่าก่อนถือศีลอดอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนสมรรถภาพด้านวิ่งเร็ว 50 เมตร และนั่งงอตัว พนบว ก่อนถือศีลอดและหลังถือศีลอดไม่แตกต่างกัน และนักเรียนชายกลุ่มนี้ถือศีลอดมีสมรรถภาพทางกายโดยรวม และสมรรถภาพด้านวิ่งเร็ว 50 เมตร ยืนกระโดดไกล แรงบีบมือ ลุก-นั่ง นั่งงอตัว วิ่งระยะไกล ก่อนถือศีลอดและหลังถือศีลอดไม่แตกต่างกัน ส่วนสมรรถภาพด้านดึงข้อ ก่อนถือศีลอดสูงกว่าหลังถือศีลอดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสมรรถภาพด้านวิ่งเก็บของก่อนถือศีลอดสูงกว่าหลังถือศีลอดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกายก่อนและหลังถือศีลอดระหว่างกลุ่มนี้ถือศีลอดกับกลุ่มที่ไม่ถือศีลอด

2.1 ผลการเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกายระหว่างนักเรียนหญิงกลุ่มถือศีลอดกับกลุ่มนี้ไม่ถือศีลอด แสดงผลการวิจัยดังตาราง 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าการทดสอบที่ (t-test) เพื่อเปรียบเทียบสมรรถภาพกายก่อนและหลังถือศีลอดระหว่างกลุ่มไม่ถือศีลอดกับกลุ่มถือศีลอดของนักเรียนหญิง

รายการทดสอบ	ก่อนถือศีลอด				t	หลังถือศีลอด				t		
	กลุ่มไม่ถือศีลอด		กลุ่มถือศีลอด			กลุ่มไม่ถือศีลอด		กลุ่มถือศีลอด				
	X	S.D.	X	S.D.		X	S.D.	X	S.D.			
วิ่งเร็ว 50 เมตร	7.45	2.14	6.30	2.64	1.51	8.10	2.25	7.15	1.73	1.50		
ขึ้นกระดิ่งไก่	2.50	2.37	3.00	2.79	-0.61	4.45	2.80	3.65	2.81	0.90		
แรงบีบมือ	2.70	3.69	3.70	3.66	-0.86	3.25	3.65	2.55	3.71	0.60		
ลูก-นั่ง	6.85	4.07	6.60	3.44	-0.02	7.50	3.38	6.20	2.88	1.31		
งอแขนห้อยตัว	1.75	2.55	2.05	2.67	-0.36	3.20	3.41	1.15	1.42	2.48*		
วิ่งเก็บของ	2.70	2.94	3.70	2.36	-1.19	3.45	3.10	1.90	2.36	1.78		
นั่งอตัว	5.90	3.63	4.35	3.82	1.38	5.85	3.94	5.40	3.42	0.39		
วิ่งระยะไกล	3.00	2.13	3.30	2.49	-0.41	3.55	2.19	2.25	2.61	1.71		
สมรรถภาพทางกาย โดยรวม	4.11	1.43	4.13	1.38	-0.04	4.92	1.25	3.78	1.29	2.55*		

* p<.05 (t=2.024)

จากตารางแสดงให้เห็นว่าก่อนถือศีลอดสมรรถภาพทางกายโดยรวมและสมรรถภาพทางกายแต่ละด้านของนักเรียนหญิงกลุ่มไม่ถือศีลอดกับกลุ่มถือศีลอดไม่แตกต่างกัน

หลังถือศีลอดสมรรถภาพทางกายโดยรวมและสมรรถภาพทางกายด้านงอแขนห้อยตัวของนักเรียนหญิงกลุ่มไม่ถือศีลอดสูงกว่ากลุ่มถือศีลอดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสมรรถภาพทางกายด้านวิ่งเร็ว 50 เมตร

ขึ้นกระดิ่งไก่ แรงบีบมือ ลูก-นั่ง วิ่งเก็บของ นั่งอตัว และวิ่งระยะไกลของนักเรียนหญิงกลุ่มไม่ถือศีลอดและกลุ่มถือศีลอดไม่แตกต่างกัน

2.2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกายระหว่างนักเรียนชายกับกลุ่มถือศีลอดกับกลุ่มไม่ถือศีลอด ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงค่าการทดสอบที่ (t-test) เพื่อเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกายก่อนและหลังถือศีลอดระหว่างกลุ่มไม่ถือศีลอดกับกลุ่มถือศีลอดของนักเรียนชาย

รายการทดสอบ	ก่อนถือศีลอด				t	หลังถือศีลอด				t		
	กลุ่มไม่ถือศีลอด		กลุ่มถือศีลอด			กลุ่มไม่ถือศีลอด		กลุ่มถือศีลอด				
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		Mean	S.D.	Mean	S.D.			
วิ่งเร็ว 50 เมตร	8.85	1.72	8.85	1.69	0.00	8.65	2.16	8.50	1.61	0.25		
ขึ้นกระโดดไกล	6.05	3.03	5.05	3.15	1.02	7.10	2.95	3.85	2.83	3.55**		
แรงบีบมือ	2.25	2.99	3.65	3.54	-1.35	3.70	3.57	3.80	3.64	-0.09		
ลุก-นั่ง	9.10	1.17	8.20	2.21	1.61	9.45	1.00	8.15	1.63	3.04**		
เดินข้อ	2.65	3.08	2.30	1.95	0.43	3.40	3.19	1.40	1.88	2.42*		
วิ่งเก็บของ	3.00	3.34	2.70	2.18	0.34	4.65	3.00	1.58	2.16	3.39**		
นั่งอตัว	7.20	3.64	5.90	3.97	1.08	7.65	3.39	6.50	4.22	0.95		
วิ่งระยะไกล	2.30	1.78	4.70	3.69	-2.62*	3.10	1.86	3.80	3.47	0.79		
สมรรถภาพทางกายโดยรวม	5.18	1.22	5.17	1.21	0.02	5.94	1.47	4.81	1.18	2.68*		

** p<.01 (t=2.721) *p<.05 (t=2.024)

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าก่อนถือศีลอด สมรรถภาพทางกายโดยรวมและสมรรถภาพทางกายแต่ละส่วนร่วมกัน (ยกเว้นวิ่งระยะไกล) ของนักเรียนชายกลุ่มไม่ถือศีลอดและกลุ่มถือศีลอดไม่แตกต่างกัน ส่วนสมรรถภาพด้านวิ่งระยะไกลก่อนถือศีลอด นักเรียนชายกลุ่มนี้ถือศีลอดและกลุ่มถือศีลอดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชายกลุ่นถือศีลอดสูงกว่ากลุ่มไม่ถือศีลอด

หลังถือศีลอด สมรรถภาพทางกายโดยรวมและสมรรถภาพด้านเดินข้อ กลุ่มไม่ถือศีลอดสูงกว่ากลุ่มถือศีลอดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสมรรถภาพด้านขึ้นกระโดดไกล ลุก-นั่ง วิ่งเก็บของ กลุ่มไม่ถือศีลอดสูงกว่ากลุ่มถือศีลอดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนสมรรถภาพด้านวิ่งเร็ว 50 เมตร แรงบีบมือ นั่งอตัว และวิ่งระยะไกลของนักเรียนชายกลุ่มนี้ถือศีลอดและกลุ่มถือศีลอดไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการวิจัยข้อที่ 1 พบว่าสมรรถภาพทางกาย บางด้านของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายกลุ่มไม่ถือศีลอด หลังถือศีลอดสูงกว่าก่อนถือศีลอดทั้งนี้ เพราะสมรรถภาพทางกายมีการพัฒนาขึ้น อันเนื่องมาจากการมีอานุญาติสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Joseph (วิชาญ ลิ่มประดิษฐ์พันธ์, 2541, 117) ที่กล่าวไว้ว่า เมื่อเด็กมีระดับอายุมากขึ้นจะมีความแข็งแรงเพิ่มขึ้นด้วย เพราะเนื้อเยื่อของกล้ามเนื้อมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพ ทำให้กล้ามเนื้อมีความแข็งแรง มีความสามารถที่จะเคลื่อนไหวได้ดีและมีประสิทธิภาพ

ส่วนสมรรถภาพทางกายบางด้านของนักเรียนและนักเรียนชายกลุ่มถือศีลอดก่อนถือศีลอดสูงกว่าหลังถือศีลอดทั้งนี้ เพราะการถือศีลอดเป็นการดูแลอาหารและน้ำในตอนกลางวัน ทำให้น้ำหนักลดลง รวมทั้งสมรรถภาพทางกายก็ลดลงด้วย ซึ่งสอดคล้องกับสุชาติ โสมประยูร (2521, 36-37) กล่าวถึงปัญหาเรื่องปริมาณอาหารที่รับประทานอยู่ว่าถ้ากินน้อยเกินไป

จะทำให้ร่างกายไม่เจริญเติบโตเท่าที่ควร ซึ่งผอมและไม่แข็งแรง เนื่องจากคนเราได้กำลังงานต่างๆ มาจากอาหาร นั้นคือ ถ้า คนเรารอดอาหารและต้องเดินทางไกลร่างกายจะอ่อนเพลีย อย่างมาก และรวมทั้งลักษณะของการถือศีลอดที่เกิดกิจกรรมที่สนุกสนานเช่น และลดกิจกรรมการล่าเล่นกิจกรรมพลศึกษา ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อสมรรถภาพทางกาย วุฒิพงษ์ ปรมัดถาก และอริย์ ปรมัตถาก (2537,38) ได้ศึกษาค้นคว้าถึงผลเสียของการขาดการออกกำลังกาย โดยให้ผู้ที่มีสุขภาพดีและสมบูรณ์อนบนเดียง ไม่ให้มีการใช้กำลังเลข 2-3 สัปดาห์ และนำมาตรวจสอบร่างกาย พบร่วมกันว่าร่างกายมีการปรับตัวไปในทางลบ กล่าวคือ ผู้ที่ถูกทดลองมีกระดูกน่องลง กล้ามเนื้อสิบลง เมื่อนำมาทดสอบสมรรถภาพทางกายพบว่า สมรรถภาพด้านลงทุกด้าน เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนทดลอง

ส่วนผลการวิจัยข้อที่ 2 ที่พบร่วมกันนักเรียนหญิงกลุ่มนี้ ไม่ถือศีลอดมีสมรรถภาพทางกายโดยรวมและสมรรถภาพด้านลงแข็งแกร่งน้อยกว่าเด็กกลุ่มถือศีลอดอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติและนักเรียนชายกลุ่มนี้ไม่ถือศีลอดมีสมรรถภาพทางกายโดยรวม และสมรรถภาพด้านขึ้นกระโดดได้ไกล ลูก-นั่ง วิ่งเก็บของ ดึงข้อ สรุกว่าเด็กกลุ่มนี้ถือศีลอดดีกว่าเด็กกลุ่มนี้ นัยสำคัญทางสถิติ จึงเป็นปัจจัยสมนติฐาน ทั้งนี้ เพราะกลุ่มนี้ไม่ถือศีลอดมีการพัฒนาการขึ้นตามอายุที่สูงขึ้น ประกอบกับการได้เล่น ได้ออกกำลังกายอย่างเต็มที่ทำให้สมรรถภาพทางกายพัฒนาขึ้น ในขณะที่เด็กกลุ่มถือศีลอดรับประทานอาหารไม่เพียงพอ กับความต้องการของร่างกาย รวมทั้งการเล่น การออกกำลังกายทำได้ไม่เต็มที่ส่งผลให้ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงในทางลบ ทั้งสองอย่างจึงเป็นสาเหตุให้สมรรถภาพทางกายกลุ่มนี้ไม่ถือศีลอด และกลุ่มนี้ถือศีลอดแตกต่างกัน ดัง ชวัช วีรศิริรัตน์ (2537, 57-58) กล่าวว่า ร่างกายของคนเรามีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม เช่น ความร้อน ความเย็น ความกดอากาศ การทำงานที่หนัก การไม่ออกร่างกาย และไม่เคลื่อนไหวเลย รวมทั้งการรับประทานอาหาร การปรับตัวนี้มีผลไปถึงรูปร่าง การทำงานของอวัยวะต่างๆ ซึ่งเป็นไปได้ทั้งในทางบวกและ

ทางลบ การเจริญเติบโตและการเสื่อมโทรมของอวัยวะต่างๆ ของร่างกายจะเป็นไปตามกฎของธรรมชาติ ร่างกายของเรานั้นธรรมชาติสร้างมาสำหรับให้ออกแรงใช้งาน ถ้าอวัยวะได้ได้รับการใช้งานที่ถูกต้องเหมาะสมและเพียงพอ ก็จะเจริญขึ้นทั้งรูปร่างและความสามารถในการทำงาน แต่ถ้าอวัยวะได้ไม่ได้ใช้งานหรือใช้งานหนักจนเกินไป จะทำให้เสื่อมโทรมและหมดสมรรถภาพไปก่อนวัยอันควร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1.1 จัดผลกระทบวิจัยสมรรถภาพทางกายโดยรวม และสมรรถภาพด้านดึงข้อ-งอแขนห้อยตัว วิ่งเก็บของ วิ่งระยะไกล ของนักเรียนกลุ่มถือศีลอดลดลง ดังนั้น ครูพอลศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนควรจัดโปรแกรมขึ้นเป็นพิเศษเพื่อรักษาสมรรถภาพทางกายของนักเรียน และเพื่อส่งเสริมต่อไป รวมทั้งต้องระวังอันตรายอันจะเกิดขึ้นกับเด็กนักเรียนในช่วงถือศีลอดด้วย

1.2 ควรนำผลการวิจัยนี้เป็นแนวทางในการถือศีลอด โดยเฉพาะเด็กนักเรียนที่ไม่ได้อ่ายในเกณฑ์บังคับ ซึ่งเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโต

1.3 ในช่วงถือศีลอด ผู้ปกครองควรคำนึงถึงภาวะโภชนาการของเด็กนักเรียนเป็นพิเศษ ให้ได้รับสารอาหารครบถ้วน และเพียงพอ กับความต้องการของร่างกาย

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ เช่น นักกีฬา ผู้สูงอายุ

2.2 ควรมีการศึกษาถึงระยะเวลาของการพื้นดัว

2.3 เนื่องจากการวิจัยนี้ศึกษาในช่วงเวลา ก่อนถือศีลอดและหลังถือศีลอด ทำให้สมรรถภาพทางกายบางด้านลดลง แต่ไม่ได้ศึกษาภายหลังถือศีลอดในช่วงที่ร่างกายพื้นดัวแล้ว ซึ่งอาจทำให้สมรรถภาพปรับตัวดีขึ้น ฉะนั้น ควรจะมีการศึกษาในช่วงเวลาหลังจากการถือศีลอดผ่านไปแล้ว หลายวัน

เอกสารอ้างอิง

- ดลอนนรรณ์ นาภา และแวนอุชิง นະແດເຂາ. (2529). อิسلامศึกษาเบื้องต้น. ปีดานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี.
- โนหันนัด อันดุลกาเดร์. (ม.ป.ป.). ความเข้าใจเรื่องศาสนาอิสลามและชาวไทยมุสลิมใน 4 จังหวัดภาคใต้.
กรุงเทพฯ: อักษรนับพิเศษ.
- วิชาญ ลิ่มประดิษฐ์พันธ์. (2541). เกณฑ์ปกติสมรรถภาพทางกายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเอกชน
สอนศาสนาอิสลามในเบื้องการศึกษา 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษา,
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วิชัย วนดุรงค์วารณ. (2539). กีฬาวะชาสต์เพื่อนฐาน (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วุฒิพงษ์ ปรนตดากร. (2537). การออกแบบถังภายใน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วุฒิพงษ์ ปรนตดากร และอารีย์ ปรนตดากร. (2537). วิทยาศาสตร์การกีฬา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สายสันพันธ์. (2524). อักษรไทย การอื่อตีลดในอิสลาม. กรุงเทพฯ: พิพักษ์การพิมพ์.
- สุชาติ ไสณประยูร. (2521). สุขวิทยา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

